

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicæ, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Sacramentis In Genere Ac De Sacramentalibus Nec Non De Sacramentis Baptismi, Confirmationis, atque Extremæ Unctionis Decisiones

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio LVII. Argumentum. Agitur de Ministro Sacramenti Confirmationis, & docetur, quod ejus Minister ordinarius est Episcopus. Extraordinarius etiam simplex Sacerdos ex delegatione Papæ. Tempus, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94638)

chipresbyter, & Vicarius Foraneus Fonzasi, moribus, & virtute præclarus, in responsione ad hunc casum; interpretatus illam his verbis: *Forasan, quod sicut Pollex primus est inter digitos, sic Pater luminum primus est, Alpha, & Principium, à quo bona cuncta procedunt.* Et quidem optimè.

8 Cui ego addo explicationem sequentem; nempe quod sicut digitus minimus vocatur *Auricularis*, quia eo aurem prurientem scalpimus; alteri vicinus *Annularis*, quia in eo anulum deferimus; tertius *Medius*, quia stat in medio digitorum; subsequens *Index*, quia ipso aut silentium ad os amoto indicimus, vel aliquid distans monstramus; ita digitus primus *Pollex* appellatur à verbo *Polleo*, seu à pollendo; quia ipse est qui toti manui vim præstat, robur dat, & eo stringente ita manus pollet, & fortis evadit, ut gladium stringere, pondusve grave levare, atque sustinere valeat. Et ex hoc resultat Mysterium, quare Ecclesia præceperit, frontes Confirmatorum inungendos esse ab Episcopo digito Pollice; ad magis scilicet denotandum robur, & vigorem ipsius imperitum in anima, de quo in *cap. Omnes. cap. Spiritus. de consecr. dist. 5. & cap. Unico. §. Per frontis. De Sacra Unct.* itaut constantes, impavidi, & strenui sint in stringendo Gladio Spiritus, quod est Verbum Dei. *Ephef. 6. 17.* fidem Christianam confitendo coram Tyrannis, & Evangelicas virtutes defendendo adversus persecutores aut desertores, de quibus habetur in *Apoc. 2. 16.* *Et pugnabo cum illis in gladio oris mei, & pugnando pro acquisitione æterni Regni, & coronæ gloriæ, juxta illud: Esote fortes in bello, & pugnate cum antiquo serpente, & accipietis regnum æternum. In Vesp. 2. Apost. Et illud: Esto fidelis usque ad mortem, & dabo tibi coronam vitæ. Apoc. 2. 10.* Et tandem ad significandam fortitudinem ab hoc Sacramento receptam pro sustinendis ponderibus injuriarum, & tribulationum ob obedientiam. Evangelii, & amorem Christi; itaut virtute Sacri Chrismatis reputent levia quæcunque adversa, ut dicebat Apostolus: *Id enim, quod in presenti est momentaneum, & leve tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate æternæ gloriæ pondus operatur in nobis. 2. Cor. 4. 17.* Porro etiam robur, fortitudo, & potentia prædicta donetur in Sacramento, virtute Spiritus Sancti, per merita Filii, tamen procedit à Patre; qui est principium originale, à quo aliæ divinæ Personæ procedunt; & quamvis omnes tres Personæ sint omnipotentes, quæ idcirco assimilatae sunt tribus digitis potentissimis: *Quis appendit tribus digitis molem terræ. Isa. 40. 12.* nihilominus per excellentiam Potentia attribuitur primæ Personæ, hujus est symbolum Digitus primus in manu, vocatus *Pollex*, de quo locutus Durand. in *ration. Div. offic. d. lib. 6. cap. 84. num. 5.* ait, cum illo per Episcopos esse inungendos frontes confirmandorum; quia *Omne datum optimum, idest, vigor, robur, & potentia, descendit à Patre luminum*, id est, à Prima Persona Sanctissimæ Trinitatis, originaliter, & excellenter Bona, & Potens.

Sed quid esset responsurus Episcopo prædictus Confessarius, quem ipse Antistes habens pollicem manus dextræ dolorificum, consuluisset, an ei liceret ministrare Sacramentum hoc Confirmationis pollice digito manus sinistrae? Ad hanc requisitionem, si Confessarius hujusmodi foret P. Gobatus responderet affirmative, nam scriptum

reliquit in sua Theol. Experim. d. tract. 2. num. 747. quod Episcopus potest inungere frontem Confirmatorum sacro Chrismate non solum pollice dextero, sed etiam sinistro; id quod non valet intelligi, nisi de pollice manus sinistrae. Allegat auctoritatem Episcopi Traguriensis Pacis Jordani tom. 1. lib. 3. tit. 2. nu. 40. ubi tamen non loquitur expressè de pollice sinistro, seu de pollice manus sinistrae; sed virtualiter hoc dicit, quia affirmat valere Sacramentum, si unctio frontis fiat ab Episcopo alio digito, quam pollice dextero; ergo etiam pollice manus sinistrae.

Corollarii loco hic notandum, ex communi DD. placito, nullum fore Sacramentum Confirmationis, si Episcopus inungeret frontes pennicillo, aut alio Instrumento; (cui tempore Pestis ita dari possit Extrema Unctio Infirmis) quia est de essentia Confirmationis, ut immediatè fiat digito Episcopi, ut tradit Jordan. d. lib. 3. tit. 2. num. 41. & Diana part. 3. tract. 4. ref. 22. & 28. Quæ in Coordinato habentur tom. 1. tract. 2. ref. 7. & 8. Ubi decessat Fernandez, ea ratiōne, quia dicitur manus impositio etiam mediante Instrumento, ut in percussione Clericum ligno, vel lapide: sed in præsentia materia non est audiendus, quia tactu manus Episcopalis est Unctio faciendā.

DECISIO LVII.

ARGUMENTUM.

Agitur de Ministro Sacramenti Confirmationis, & docetur, quod ejus Minister ordinarius est Episcopus. Extraordinarius etiam simplex Sacerdos ex delegatione Papæ. Tempus, locus, & habitus declarantur, quibus Episcopus debet hoc Sacramentum ministrare.

SUMMARIUM.

- 1 Minister quis sit Sacramenti Confirmationis?
- 2 Samaritani baptizati à Philippo, cur ab eo non confirmati?
- 3 Summi Pontifices, qui delegant Presbyteris ministrationem Confirmationis.
- 4 Papa potest delegare simplici Sacerdoti, ex causa urgenti, ut confirmet.
- 5 Sedes Apostolica Romana non potest errare in fide.
- 6 Ordinarius Minister Confirmationis est Episcopus. Extraordinarius etiam simplex Sacerdos ex delegatione Papæ.
- 7 Episcopus quomodo debeat esse dispositus, vel indutus pro ministrando Confirmationis Sacramento?
- 8 Episcopus an possit recipere Procuracionem à Diacese, si per eam vadat ministraturus Sacramentum Confirmationis?
- 9 Locus in quo Confirmationis Sacramentum sit ministrandum?

T Andem, ut accedamus ad complementum hujus tractatus de Sacramento Confirmationis, oportet in præsentia declarare, & decidere: Quis sit Minister Sacramenti Confirmationis? Circa quod omnes dicunt, Ordinarium Ministrum Sacramenti Confirmationis esse solum Episcopum consecratum; ea ratione quia Episcopi sunt successores Apostolorum, quibus competeat, & non aliis

aliis inferioribus, hoc Sacramentum administrare: & ideo Philippus Diaconus est in Samaria convertisset ac fidem, & baptizasset Samaritanos, eos tamen non confirmavit; sed cum audissent Apostoli, qui erant in Ierosolymis, quod recepisset Samaria Verbum Dei, miserunt ad eos Petrum, & Joannem; qui cum venissent, oraverunt pro ipsis, ut acciperent Spiritum Sanctum; nondum enim in quemquam illorum venerat, sed baptizati tantum erant in nomine Domini Jesu; tunc imponebant manus super illos, & accipiebant Spiritum Sanctum. Act. 8. 14. Et sic decisum legitur in cap. Ut Episcopi. cap. Manus quoque, cap. De his vero. cap. Novissime De consecr. dist. 5. Et in Decreto Eugenii IV. in Concil. Florent. Et in Concil. Trident. sess. 7. de Confirm. can. 3. & sess. 23. cap. 4. docuitque S. Thom. in 3. p. q. 72. art. 11. Scotus & S. Bonav. in 4. dist. 7. q. 1. Et novissime Mastrius in 4. Sent. disp. 2. num. 243. & in Theol. Moral. disp. 17. n. 71. Et Eminentiss. Cardin. de Lauræa de Sacram. Confirm. disp. 2. art. 1. per totum; in quo firmat, ordinem Episcopalem esse de essentia Sacramenti Confirmationis in Ministro, adeo ut Episcopus non possit delegare ejus administrationem simplici Sacerdoti.

Verum quia Summi Pontifices non semel delegarunt facultatem confirmandi etiam simplicibus Sacerdotibus, ut de S. Gregorio magno habetur in 3. lib. Epist. 26. & in cap. Pervenit, disp. 95. de Nicolao I. in Appendice post Epist. ejus 16. de Leone X. & de Adriano VI. ut refert Eminent. Card. de Lugo Resp. Moral. lib. 1. dub. 6. & Gobat d. tract. 2. num. 749. Hinc insurgit molestum hoc dubium, quomodo possit hoc esse? vel enim Confirmare est actus Ordinis? & sic nulli carenti ordine potest committi, & præcipue absenti, Vel est actus Jurisdictionis? & sic qui essent ab alieno Episcopo confirmati, esset invalide confirmati; & ideo ante Concilium Florentinum, & Tridentinum, adeo se torserint Theologorum ingenia, ut inter se acriter de hoc disputarint, ut notat Mastrius d. disp. 2. num. 244. & Eminentiss. Cardin. de Lauræa d. disp. 2. art. 2. ubi n. 25. firmat, posse Papam simplici Sacerdoti delegare munus ministrandi Sacramentum Confirmationis, urgente legitima causa, juxta definitionem Concil. Florentini in Decreto Eugenii IV. de hoc. Sacram. Idem scribit Eminent. Cardin. Brancatius in Opus. de Benedictione Diaconali pag. 298. Novissime ex Pignatello tom. 6. consult. 11. Abbas Pascucius Verb. Cognatio Spiritualis, pag. 172. Et ratio est, quia à Christo data est facultas Vicario suo in hoc Ministerio dispensandi; de qua facultate etsi non constet per scripturas, constat per traditionem, & per id, quod practicum est ab Ecclesia Romana, & ab Apostolica Sede, quæ cum errare non possit in fide, quia Porta inferi non possunt adversus eam prevalere, ex Matth. 16. imò ipsa destruat omnes errores. cap. 8. Petrus, 24. q. 1. & semper habuerit, & habeat veram doctrinam de Sacramentis. cap. Ad abolendam. De Hæretico. & ex Trid. sess. 7. de Sacram. Baptis. can. 3. sequitur dicendum, ex eo quod Sedes Apostolica pluries dispensaverit, ut possit simplex Sacerdos, ex legitima, & urgente causa, Sacramentum Confirmationis administrare, habuisse facultatem à Christo Domino dispensandi, itaut Christus Dominus instituerit Episcopum in ministrum or-

dinarium hujus Sacramenti; ac etiam simplicem Sacerdotem in ministrum extraordinarium, ex delegatione tamen Summi Pontificis Vicarii sui; adeo ut intelligatur conjuncta hæc potestas cum charactere Sacerdotali in actu primo, sed exire non possit in actum secundum sine commissione sui Vicarii. Gobat d. tract. 2. num. 749. Mastrius d. disp. 2. n. 246. & Eminentiss. Cardin. de Lauræa d. disput. 2. art. 2. & art. 4. ubi quod dicta Pontificia delegatio durat ad tantum tempus, & se extendit ad tot actus, ad quæ est per Papam determinata. Igitur Episcopus est ordinarius Minister hujus Sacramenti, itaut sive esset hæreticus, sive excommunicatus, sive degradatus, valide, (etsi illicite) confirmaret. Eminentiss. Cardin. de Lauræa d. disp. 2. art. 5. Inferiores autem Episcopo, quamvis essent Abbates Mitrati, invalide confirmarent absque Papæ expressa commissione. Pignatellus tom. 10. consult. 155. Barbosa de Episc. alleg. 30. num. 5. Jordan. d. lib. 3. tit. 2. num. 11. & 12. ubi advertit ad licitam administrationem hujus Sacramenti in Episcopo requiri, ut sit indutus Pluviali, Mitra, Stola, & Baculo Pastoralis, quamvis ob æstivos calores, & multitudinem confirmandorum liceat deponere Pluviale, illud reassumendo ante benedictionem, & de consilio ab Episcopo jejuno, & solis jejunis debet administrari; & in festivis diebus; ac in praxi pendet à prudentia Episcopi, qui mortaliter peccaret, si nimis differret hujus Sacramenti collationem, videlicet ultra quatuor, aut quinque annos, & ideo tenetur perquirere Dicesim etiam ad hunc solum effectum ministrandæ Confirmationis, quo casu etsi DD. asserant, non posse recipere procurationem à populis, sed suis sumptibus se alere debere. Barbosa d. alleg. 30. num. 10. Jordan. d. tit. 2. num. 15. Et Fagnan. in cap. Venerabili num. 19. de Censib. nihilominus novissime, quod possit Episcopus recipere procurationem, decisum fuisse à Sacra Congr. die 24. Aprilis 1655. testatur Crippin. de Visit. Pastoralis part. 1. §. 16. num. 17. si talis sit consuetudo. Sed raro casus iste eveniet in hisce regionibus, & Diocesis, in quibus Episcopi continuam habent necessitatem visitandi, & in Visitatione Sacrum Chrisma administrant. Tandem in Ecclesia est conferendum hoc Sacramentum, nisi legitima causa, vel impedimentum suadeat, etiam extra Ecclesiam, in loco tamen decenti, administrare; circa quod non sint faciles Episcopi ob communem DD. opinionem, quæ tenet esse peccatum mortale. Castropalaus part. 4. tract. 20. punct. 10. Barbosa d. alleg. 30. num. 13. & Jordanus d. tit. 2. nu. 17.

DECISIO LVIII.

ARGUMENTUM.

Referuntur tres effectus Sacramenti Confirmationis: Character, Gratia, & Cognatio spiritualis; ad quos consequendos docetur requiri tres dispositiones in suscipiente: Baptismum, Intentionem, & Statum gratiæ.